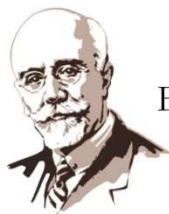

ΜΝΗΜΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΩΝ
"ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"
Χανιά

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Χανιά, 7. 3. 2016

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος στη Βουλή των Ελλήνων την άνοιξη του 1932

*Οι υπαίτιοι των σημερινών οικονομικών μας δυσχερειών, οι υπαίτιοι της Μικρασιατικής καταστροφής,
ο εθνικός διχασμός*

Ή

Επειδή η ιστορία θα έπρεπε να διδάσκει...

ΠΕΝΤΕ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΘΕΑΤΡΟ ΑΥΛΑΙΑ

Ενημερώνουμε τους φίλους του θεάτρου ότι η παράσταση «**Ο Ελευθέριος Βενιζέλος στη Βουλή των Ελλήνων την άνοιξη του 1932**», που ανέβηκε πέρυσι την άνοιξη με μεγάλη επιτυχία στο θέατρο Κυδωνία των Χανίων αλλά και στην Αθήνα στο θέατρο της οδού Κυκλάδων, θα παρουσιαστεί στην **Θεσσαλονίκη**, για **5 μόνον παραστάσεις**, από την **Τετάρτη 6** έως και την **Κυριακή 10 Απριλίου**, στις **9.00 μμ**, στο θέατρο **Αυλαία**, Πλατεία ΧΑΝΘ, (πλευρά Τσιμισική). Η παράσταση είναι μία συμπαραγωγή της **Εταιρείας Θεάτρου ΜΝΗΜΗ** και του **Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και Μελετών «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος»**.

Η θεατρική παράσταση-ντοκουμέντο με τίτλο: «**Ο Ελευθέριος Βενιζέλος στη Βουλή των Ελλήνων την άνοιξη του 1932**» και υπότιτλο «**Οι υπαίτιοι των σημερινών οικονομικών μας δυσχερειών, οι υπαίτιοι της Μικρασιατικής καταστροφής, ο εθνικός διχασμός ή επειδή η ιστορία θα έπρεπε να διδάσκει...**» ανέβηκε για πρώτη φορά στις 27 Μαρτίου 2015 στο θέατρο Κυδωνία στα Χανιά, με αφορμή τη συμπλήρωση 150 χρόνων από τη γέννηση του μεγάλου πολιτικού. Τη σκηνοθεσία της παράστασης, την

προσαρμογή των κειμένων και την ερμηνεία του ρόλου του **Ελευθέριου Βενιζέλου** έχει αναλάβει ο **Μιχάλης Βιρβιδάκης**. Βοηθοί σκηνοθέτη η **Ρίτα Μαρτσάκη** και ο **Αιμίλιος Καλογερός**, βίντεο παράστασης ο **Σταύρος Ψυλλάκης**, σκηνικά και κοστούμια η **Ξανθή Κόντου**, συνθέσεις ήχων ο **Δημήτρης Ιατρόπουλος**, φωτισμοί η **Μαρία Μπαλαντίνου** και ο **Γιώργος Πέντες**.

Είπαν για την παράσταση:

(...) Για λίγες μέρες και στο Θέατρο Κυκλάδων - Λευτέρης Βογιατζής είχαμε την τύχη να δούμε στην Αθήνα μια παραγωγή του χανιώτικου θιάσου Μνήμη του Μιχάλη Βιρβιδάκη, μια σκηνική «μίμησιν» των αγορεύσεων του Ελευθερίου Βενιζέλου στη Βουλή των Ελλήνων την άνοιξη του 1932. Με την παράλληλη στην οθόνη προβολή ντοκουμέντων από τα γεγονότα της ταραγμένης εποχής (Διχασμός, Μικρασιατική Καταστροφή, αυτοεξορία του Εθνάρχη) ο ίδιος ο Μιχάλης Βιρβιδάκης μεταμορφωμένος εκπληκτικά σε Βενιζέλο, άπλωσε μπροστά στο σύγχρονο κοινό γεγονότα που σε λίγο γίνονται εκατό ετών και που όμως έχουν να κάνουν με τις ίδιες πληγές, τα ίδια τραύματα, τις ίδιες πολιτικές τυφλότητες, τις ίδιες ιδεοληπτικές παθογένειες, τα ίδια και παρόμοια σύνδρομα της κομματίλας και λαμογιάς, των ιδιοτελών συμφερόντων, των μικρονοϊκών αντιδράσεων μικρών ανθρώπων μπροστά στα μείζονα προβλήματα του έθνους και της κοινωνίας πολιτών.

Του ΚΩΣΤΑ ΓΕΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ
Εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ του Σαββατοκύριακου, 17-18 Οκτωβρίου 2015

(...) ήταν «ευχής έργον», όπως ελέχθη, να ακούμε έναν προικισμένο ηθοποιό-σκηνοθέτη, βασισμένο σε αυθεντικό υλικό της εποχής του Βενιζέλου, τον εξαιρετο Μιχάλη Βιρβιδάκη, να ζωντανεύει μέσα σε έναν μονόλογο, από στήθους και από χειρογράφου, επιστολές και «πολιτικές διαβουλεύσεις, τη Μάχη που έδωσε ο Αρχηγός του Κόμματος των Φιλελευθέρων Ελευθέριος Βενιζέλος στη Βουλή των Ελλήνων την Άνοιξη του 1932». (...) Εξαιρετική η ερμηνεία του ηθοποιού, θεατρικού συγγραφέως Μιχάλη Βιρβιδάκη, που προσάρμοσε στον μονόλογό του τα αυθεντικά κείμενα στην εποχή και στον δυναμισμό του Ελευθερίου Βενιζέλου και καταχειροκροτήθηκε στην παράσταση - ντοκουμέντο στο Θέατρο Κυκλάδων - Λευτέρη Βογιατζή.

Της Ελένης Μπίστικα
Εφημερίδα Καθημερινή, 13. 10. 2015

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος στη Βουλή των Ελλήνων την άνοιξη του 1932, ήταν μια ιστορικά και θεατρικά πολύ γενναιόδωρη παράσταση του Μιχάλη Βιρβιδάκη. Ήμασταν τυχεροί όσοι γεμίσαμε απόψε το θέατρο της οδού Κυκλάδων και χειροκροτήσαμε ένα θέατρο που παράγεται χρόνια τώρα έξω από τη γλίτσα του Αθηναϊκού κέντρου, στα Χανιά και συγκεκριμένα στο αυτοχρηματοδοτούμενο Θέατρο Κυδωνία. Με εξαίρεση τον τακτικό θεατρόφιλο Βασίλη Κοντογιαννόπουλο και το νεότερο κ. Φορτσάκη, ανάμεσα στο κοινό δεν είδα κανέναν από τους

κρητικούς βουλευτές που πύκνωσαν με την παρουσία τους τα έδρανα του Σύριζα. Είχαν ξεμπερδέψει με το εθνικό τους καθήκον από τα χτες...

Της Ρούλας Γεωργακοπούλου, δημοσιογράφος
Από την σελίδα της στο fb, 10.10.2015

(...) Η παράσταση του Βιρβιδάκη παρουσιάζει ενδιαφέρον και είναι χρήσιμη, σε μια εποχή όπου υποτιμάται η ιστορική γνώση και επιχειρείται, συστηματικά να επιβληθεί η αντίληψη του «τέλους της Ιστορίας». Ο (...) Βιρβιδάκης ερμηνεύει δόκιμα τον «ρόλο» του Ελευθέριου Βενιζέλου...

Του Λεάνδρου Πολενάκη
Εφημερίδα ΑΥΓΗ, 18.10.2015

Μια χώρα υπό απειλή άμεσης πτωχέυσεως, μια μεγάλη και παγκόσμια οικονομική κρίση, μια αξιωματική αντιπολίτευση που αρνείται κάθε συνεργασία στην κυβέρνηση ποντάροντας στην αποτυχία της και προσδοκώντας ερχόμενη πλέον εκείνη στην Αρχή "να συλλέξει τα ερείπια", "να συλλέξει τα ναυάγια"... Κι ακόμα οι ανεδαφικές προσδοκίες του εκλογικού σώματος, το μόνιμο κτήνος του λαϊκισμού (...) Οι ομοιότητες της Ελλάδας του Ελευθερίου Βενιζέλου (της Ελλάδας του οικονομικού ναυαγίου και της χρεοκοπίας του 1932, αλλά κι εκείνης του Διχασμού και της Μικρασιατικής Καταστροφής) με τη σημερινή Ελλάδα είναι στ' αλήθεια εκπληκτικές. Και γίνονται ακόμα εναργέστερες μέσα από τη ματιά αυτού του σπουδαίου θεατράνθρωπου - του σκηνοθέτη Μιχάλη Βιρβιδάκη που ξέρει να υπογραμμίζει το ουσιώδες μέσα από την ελάχιστη κίνηση και μέσα από το πιο απέριττο σκηνικό, και του ηθοποιού Μιχάλη Βιρβιδάκη που δίνει ζωή και πειστικότητα και δύναμη εκφραστική στο παραμικρό τελικό -ν της λαγαρής καθαρεύουσας που εκφέρει.

Κώστας Κουτσορέλης, συγγραφέας
(από την σελίδα του στο ίντερνετ, 28. 3. 2015)

(...) Όση ώρα διαρκεί η παράσταση, που βασίζεται σε τρεις αγορεύσεις του Ελευθερίου Βενιζέλου στη Βουλή το 1932 με θέμα την τότε οικονομική κατάσταση, τη μικρασιατική καταστροφή και τον εθνικό διχασμό, οι ομοιότητες με το σήμερα είναι ανατριχιαστικές. (...) Ξεπερνώντας αριστοτεχνικά τον σκόπελο του μονολόγου ο Μιχάλης Βιρβιδάκης καταφέρνει ολομόναχος να απογειώσει μια παράσταση που μιλά για την αρκετά πρόσφατη ιστορία μας, μέσα από πτυχές εν μέρει άγνωστες στο ευρύ κοινό.

Μαρία Μυστακίδου, δημοσιογράφος
6. 4. 2015, Χανιώτικα Νέα

(...) η ώρα να τεθεί το θέατρο για να υπηρετήσει τον πάντα επίκαιρο, ιδιαίτερα σήμερα, "βενιζελικό" λόγο, ήταν ανοιχτή! Δύσκολο, για να μην πω, παρακινδυνευμένο, το εγχείρημα. Όχι πάντως για τον Μιχάλη Βιρβιδάκη και τους συνεργάτες του, που (...) ας μου επιτραπεί η έκφραση, «και ο εωρακώς μαρτυρεί περί τούτου», δίνουν ρέστα! «Είναι απίστευτο αυτό που επί σκηνης είδαμε», μου είπε, μετά την πρεμιέρα, που είχα την τύχη κι εγώ να παρακολουθήσω, μια καλή φίλη, κατεβαίνοντας τη σκάλα, στην Ύψηλαντών 12. Συμφώνησα μαζί της. Πράγματι ήταν απίστευτο, πλην όμως αληθινό! (...) Πράγματι καταπληκτικός (ο Μιχάλης Βιρβιδάκης) στον ρόλο του Εθνάρχη να παραδίδει μαθήματα ιστορίας...

Η θεατρική παράσταση (...) μας μεταφέρει άμεσα, χωρίς διαμεσολαβήσεις και ερμηνείες, τον λόγο και τη σκέψη του Ελευθέριου Βενιζέλου, του διανοούμενου επαναστάτη πολιτικού, που κατέδειξε όσο κανείς άλλος σε αυτόν τον τόπο, πόσο μεγάλη τέχνη είναι η πολιτική. Μέσα από αυθεντικά αποσπάσματα λόγων του στη Βουλή, που ζωντανεύει με μεγάλη πειστικότητα ο Μιχάλης Βιρβιδάκης, αντιλαμβανόμαστε τη σημασία της στρατηγικής σκέψης, της πραγματικής ηγεσίας, της πολιτικής ψυχολογίας, της διπλωματίας και των λεπτεπίλεπτων χειρισμών που απαιτεί μια συμφωνία. Ταυτόχρονα, τα αποσπάσματα αυτά φωτίζουν αθέατες αλλά καθοριστικές «λεπτομέρειες» της πολιτικής ιστορίας του τόπου, άγνωστες στους μη ειδικούς, που κάνουν ανάγλυφες τις δομικές παθογένειες και τους αυτοματισμούς του πολιτικού μας συστήματος, που επαναλαμβάνονται μονότονα σε όλες τις εποχές, μη εξαιρουμένης της σημερινής, χωρίς ποτέ να μας προβληματίσουν ως ζητήματα που μπορούν να αντιμετωπιστούν. Την παράσταση – ντοκουμέντο, που αξίζει να υποστηριχτεί για να βγει έξω από τα όρια της πόλης, θα ήταν χρήσιμο να δούμε οι πολίτες και κυρίως οι πολιτικοί της χώρας, ανεξάρτητα από την τοποθέτηση μας απέναντι στον Βενιζέλο. Γεμίζουμε τις αίθουσες σε αμφιβόλου ποιότητας εκδηλώσεις, ας ανοιχτούμε και σε καλλιτεχνικές εμπειρίες που δεν υποτιμούν τη σκέψη μας και μπορούν να συνεισφέρουν με άμεσο τρόπο στην αυτογνωσία μας.

Της Έμμυς Παπαβασιλείου, θεατρολόγου
Δημοσιεύτηκε στα Χανιώτικα Νέα στις 22. 5. 2015

Το ιστορικό πλαίσιο της παράστασης.

Το κείμενο που ακολουθεί βασίζεται στον πρόλογο του Βύρωνα Θεοδωρόπουλου από το βιβλίο του *Ελευθέριος Βενιζέλος, τρεις αγορεύσεις*, εκδ. Ευρασία, Αθήνα 2000.

Η σκηνή είναι στη Βουλή των Ελλήνων. Άνοιξη του 1932. Ο τόπος βρίσκεται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση. Από το 1929 η μεγάλη κρίση στις Ηνωμένες Πολιτείες έχει αρχίσει να κλονίζει το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα. Η κρίση εξαπλώνεται. Περνάει στην Ευρώπη. Το φθινόπωρο του 1931 η αγγλική λίρα εγκαταλείπει τη χρυσή βάση. Για μια χώρα σαν την Ελλάδα που, ύστερα από μια δεκαετία πολέμων, έχει ακόμη καυτά τα προβλήματα της προσφυγιάς, η κατάσταση γίνεται ασφυκτική. Και η οικονομική κρίση έρχεται προς συζήτηση στη Βουλή σε επίπεδο αρχηγών. Εκεί ο Πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος παίρνει το λόγο. Σε τρεις αλληπάλληλες συνεδριάσεις, 30, 31 Μαρτίου και 1 Απριλίου 1932.

Οι τρεις αυτές αγορεύσεις παρουσιάζουν, εκεί που δεν το περιμένει κανείς, μια ανασκόπηση, ένα πανόραμα της ελληνικής πολιτικής στα κρίσιμα και επώδυνα χρόνια του Διχασμού και της Μικρασιατικής καταστροφής. Είναι σαν να βλέπεις μια φωτογραφία της στιγμής, ένα ενσταντανέ της εποχής εκείνης με το Βενιζέλο στο βήμα, τον αρχηγό του Λαϊκού Κόμματος Παναγή Τσαλδάρη στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Και η συζήτηση φαίνεται να εστιάζεται αρχικά στην ανάγκη να ληφθούν έκτακτα οικονομικά μέτρα για να αποφευχθεί η χρεοκοπία και στην πρόταση του Βενιζέλου για σχηματισμό οικουμενικής κυβέρνησης. Πρόταση που έχει απορρίψει η αντιπολίτευση. Να όμως που όσο προχωρεί η αγόρευση του Βενιζέλου, αυτή η φωτογραφία της στιγμής ζωντανεύει και ξετυλίγεται σαν μια κινηματογραφική ταινία, παίρνει ένα βάθος χρόνου για να πάει πίσω στη Δίκη των Εξ, πιο πίσω στη Μικρασιατική εκστρατεία και πιο πίσω στη μεταπολίτευση του '20, τις διαπραγματεύσεις της ειρήνης στο Παρίσι το 1919, για να καταλήξει είκοσι σχεδόν χρόνια νωρίτερα, τότε που άρχισε η σύγκρουση του Βενιζέλου με το Βασιλιά...

Ο Νίτσε στο κείμενό του *Η χρησιμότητα της Ιστορίας για τη Ζωή* παρατηρεί πως ο στόχος της ιστοριογραφίας πρέπει να είναι να διδάσκει για τη ζωή, για τη σύγχρονη και τη μελλοντική πραγματικότητα. Όπως έλεγε και ο Σενέκας *vitae discimus*, μαθαίνουμε για τη ζωή. Το θέμα είναι βέβαια, πως παρατηρώντας κανείς τις απίστευτες ομοιότητες και αναλογίες της σημερινής οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα με την εποχή του Βενιζέλου, διερωτάται μέσα του, αν πράγματι οι ρήσεις του Νίτσε και του Σενέκα έχουν καθολική ισχύ ή μήπως είναι θλιβερό προνόμιο του Έλληνα να μην διδάσκεται ποτέ από τα λάθη του...

Με εκφραστικό εργαλείο τον ίδιο το λόγο του Ελευθέριου Βενιζέλου αλλά και το φωτογραφικό και κινηματογραφικό υλικό που μας παραχώρησε το Ίδρυμα Βενιζέλου στα Χανιά, η **παράσταση-ντοκουμέντο** της Εταιρείας Θεάτρου ΜΝΗΜΗ επιχειρεί την αναψηλάφηση των γεγονότων εκείνης της εποχής, αφήνοντας τον θεατή να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα.

Θέατρο Κυδωνία

Θέατρο Κυδωνία - Μνήμη Εταιρεία Θεάτρου

www.theatro-kydonia.gr

15 ΧΡΟΝΙΑ ΘΕΑΤΡΟ ΚΥΔΩΝΙΑ www.theatro-kydonia.gr/tenyears.php

Παρακαλώ προωθήστε αυτό το Δελτίο Τύπου σε όσους νομίζετε πως τους ενδιαφέρει.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ & ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Α.Ε.